

ligesom ved Sø- og Handelsretten, saa vilde — hvad jo allerede er omtalt her, jeg skal kun sige det i Forbigaaende — det Tab af Sager, hvor der kunde blive Tale om Rævninger, blive forholdsvis temmelig ringe. Der vilde altsaa godt kunne tænkes Domstole med Meddomsmænd ved Siden af denne Ordning med Rævninger, hvorved de faste Dommernes Antal kunde noget indskrænktes. — Naar der er Tale om de Udgifter, som ville medfølge af denne Lov — det erede Medlem for Sørs Amts 2den Valgkreds omtalte den betydelige Pensionsbyrde, som vil komme for, — saa vil jeg sige, at den Pensionsbyrde, som er nødvendig, maa vi finde os i; men jeg vil her gjentage en Betragtning, som jeg oftere har haft Leilighed til at gjøre gjældende, og som dog vistnok engang i Tiden vil blive godkendt, og det er den, at man ved enhver Institution her i Landet, naar man vil vide, hvad den koster, maa have den særskilte Pensionsbyrde udstilt saaledes, at man ved de forskjellige Administrations-Brancher og Institutioner her i Landet kan have et Overblik over, hvilke Dele af den samlede Pensionsbyrde der falder paa hver Branche. Det maa man have — og det vil jo dog ikke være noget uoverkommeligt Arbejde, — for at man kan se, hvor stor en Del af Pensionsbyrden der falder paa de særskilte Dele af Administrationen, og saaledes ogsaa her for Domsmagtens Bedkommende. Men naar der er omtalt af den høitærede Minister, at Lønningerne vilde blive over $\frac{1}{2}$ Mill. — jeg tror nu, det vil blive mere, end den høitærede Minister sagde, — mere end de Udgifter, som nu pæses til samme Diemed, vil den høitærede Formand maaske tillade mig blot leilighedsvis at henvise erede Medlemmer til den Opgjørelse, som staar i Motiverne til Lovforslaget om Retsafgifter, hvorved der efter Beregningen fremkommer en Mindreindtægt af henved 1 Mill. Kr. Statskassen faar altsaa en Mindreindtægt af henved en Million og en Merudgift af over $\frac{1}{2}$ Million, saa man ser, at denne Forandring vil blive temmelig dyr for Statskassen. Men det vil jeg lægge mindre Vægt paa, saafremt selve Ordningen fra Først af bliver saa tilfredsstillende som muligt. Jeg mener altsaa, at Spieserets Stilling i Landet skal ikke begrundes paa høiere Lønninger, men derimod paa den Stilling, som Dommernerne have efter Loven, og heller ikke ønskede jeg, at de Herredsdomstole, som vi oprettede ved denne Lov, skulle allerede ved Lønningerne være betegnede som mindre vigtige, saa at der skulde være en Opfordring til det, som jeg ikke anser for heldig, og som vi nu have set i saa mange Tilfælde, nemlig at der søges ligesom en Forstremmelse fra det ene Dommerembede til det andet. Da jeg ønsker Selvstændighed og Uafhængighed for Domstolene indbyrdes, vil jeg meget sætte Pris paa, at man allerede paa Forhaand kunde bestemme sig for den særegne Gren af Domsmagten, som man sæ-

ler sig mest oplagt til, og at man saa kunde blive der, naar man fra Først af var der. Det er disse Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gjøre ved dette Lovforslag.

Justitsministeren (Mellemann): Jeg skal i Anledning af de Bemærkninger, der ere fremkomne fra de to erede Lædere, som have yttret sig om denne Sag, tillade mig at gjøre nogle saa Bemærkninger, idet jeg iøvrigt skal afholde mig ganske fra at komme ind paa Detaillerne i Lønningforslaget, hvilket, som den første erede Læder ogsaa yttrede, vilde paa et saa tidligt Stadium af Sagen neppe lønne Umagen og se lidt underligt ud i Forhold til den Diskussion, som de øvrige Hovedprinciper ere blevne underkastede. Jeg vil først gjøre en Bemærkning, som er foranlediget ved, hvad den sidste erede Læder yttrede, fordi jeg anser det for nødvendigt at forebygge en Misforstaaelse, som maaske ikke staar alle erede Medlemmer fuldstændig klart, men som det dog imidlertid er piensynligt nok, at den erede Læder gjorde sig skyldig i. Naar jeg igaar udtalte mig om, hvilke forsøgte Udgifter den nye Ordning kunde antages at ville paaføre Statskassen, saa tænkte jeg naturligtvis der kun paa Udgifter, sammenlignede med de nuværende Udgifter, men jeg tænkte ikke paa, og der var heller ikke Opfordring for mig dertil, at blande det andet Spørgsmaal ind med, om man tillige ved Ordningen af Retsafgiftsvæsenet vilde tilstræbe en Lettelse for Befolkningen ved forskellige af de Retsgebyrsafgifter, som nu paahviler den. Derfor man vilde tilstræbe noget Saadant, hvad jo for endel det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, bliver det en Sag for sig, og det tør man ikke uden videre regne sammen med, hvad Reformen overhovedet koster. Man kan ogsaa, hvis man mener, at det af pøtuncære Grunde vil være utilraadeligt, lade det være, det lader sig overmaade godt udføre. Jeg skal saaledes, hvad den Sammensilling angaar, som den sidste erede Læder henviste til, og som staar i Slutningen af Motiverne til Lovforslaget om Retsafgifterne, gjøre opmærksom paa, at den betydelige Mindreindtægt for Statskassen, som man der kommer til, kommer man til af to Grunde, og kun af disse to Grunde, nemlig for det Første den, at Kommissionen ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag er gaaet ud fra, at man skulde ophæve Afgifterne af de frivillige Auktioner, og det er en meget vigtig og betydelig Afgift i finantiel Henseende, idet den beløber sig til omtrent 700,000 Kr., og for det Andet, at Kommissionen har foreslaaet en betydelig Lettelse i Thinglæsningsafgiften, hvorved den vil komme til at give en meget betydelig mindre Statsindtægt. Disse to Forholdsregler kan man ganske vist godt lade være at træffe, det staar slet ikke i nogen umiddelbar Forbindelse med Retsreformen. Vil man opgave at forsøge det Diemed at tilveiebringe en